

Publicerad 2009-08-11 11:50 av Junitvillingen

Egen bild på mitt barndomshem juli-09

Barndomshemmet

Med glädje i sinnet
vandrar jag barfota i gräset
äntligen kan jag röra mig fritt
på min barndoms gård

det fanns en tid
när det inte var lika självklart
för mig att få vara med
när min saknad och längtan
nästan gnagde sönder mig

mina föräldrar och syskon samlades
men för mig fanns där
inget utrymme
av någon anledning valde min far
bort mig
och vad min mor ville - det lyssnade
han inte till

kanske berodde hans avoghet på
att jag inte föddes
som den där hett
efterlängtrade sonen
han var så inställd på att få
en liten Björn eller Bruno -
och så kom en liten Anitha istället!

religionen gjorde att söner
stod högt i kurs
men kanske fanns det andra orsaker
till min fars särbehandling
av mig
han blev ändå pappa till
flera andra döttrar med -
plus till slut också den son han
så hett ville ha

sorgen jag känt
under de år som gått
kunde förpestat mitt liv helt
det var nära att den gjorde det!

men min livsglädje och all min entusiasm
min tacksamhet över
alla hobbies och vänner
över min egen underbara familj...
allt det har hållit mig uppe
när smärtan och ångesten
vridit om

båda mina föräldrar
har lämnat jordelivet
min mor har en alldeles speciell plats
i mitt hjärta
men pappa saknar jag inte
hur ska jag kunna sakna någon
som gett mig livslånga ärr i själen?

han tog ifrån mig allt det
som är självklart för de flesta
men vindarna kan vända
och det har de gjort med råge!

mitt barndomshem
ägs nu av en mycket kär moster
som öppnat sin famn och dörr
för mig
jag får äntligen njuta av trädgården
möta släkt och vänner
som jag inte umgåtts med
på så oändligt många år

alla säger de att de saknat
mitt glada skratt, mina sånger och
den glädje jag sprider
omkring mig

de vet inte historien bakom

men har undrat varför jag
under så många, långa år
varit så osynlig i hembyn -
och till vilken nytta vore det
om jag berättade?
och - skulle någon överhuvudtaget
förstå?

viktigast för mig är att jag
här och nu
äntligen får njuta
av allt det som jag saknat
så länge

och min själ, den sjunger
när jag barfota dansar
i min barndoms trädgård

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Junitvillingen med [Poeter.se](https://poeter.se) id #27818 innehar upphovsrätten